

на рѣцѣ които проливатъ кръвъ неповинна,

18 На сърдце злоумыслително, на нозѣ които търчатъ върже въ злотореніе,

19 На свидѣтеля лъжлива, (каквото) и на онегева който подлага сварливости междѸ кратѣ.

20 Сыне мой, чѸвай заповѣдѣта на-отца ти, и не ѿфърли законатъ на-майка ти.

21 Прилѣпи ги завсегда на сърдцето ти, и превържи ги около шѣтата ти.

22 Когато ходишь, ще те наставлява: когато спавашъ, ще те варди: и (когато) си развѣдишь, ще се разговара съ тебе.

23 Защото заповѣдѣта (е) свѣтильникъ, и законно свѣтъ, и шбличенїята наставителни, пѣтъ животный:

24 За да те сохранаватъ ѿ зла жена, ѿ ласкателенъ азѣкъ на-(жена) чѸжемѸжата.

25 Да не превозжелашъ красотата ѿ въ сърдцето ти: нека те не улови съ вѣждѣте си.

26 Защото ѿ причина на-женѸ влѸдницѸ (пристигнѸва нѣкой) дори до троѸа хлѣвна, прелюводѣйницѣта лови мнѸгоцѣнна дѸша.

27 Може ли нѣкой да тѸри огънь въ пазѸхата си, и дрехите мѸ да не изгоратъ?

28 Може ли нѣкой да ходи по възглицѣта огненни, и нозѣте мѸ да не изгоратъ?

29 Така (е и) оный който влази кодѸ женѣта на-ближнѣатъ си: който Ѹ прикоснѸва, не ще да Ѹстане неповиненъ.

30 Ѹ крадецѣтъ не се ѿвърщѣатъ, ако краде за да насыти дѸшѣта си, когато гладнее:

31 Но ако се ухвати, ще ѿдаде седмokratнѸ: ще даде сичките имѸщества на-кѸшѣта си.